

Quan điểm của phật tử trong việc tìm kiếm giải pháp cho một tình huống khó khăn

---

Jenny Ko Gyi (*)

Thích Nữ Liễu Pháp dịch

Trong suốt lịch sử của nhân loại, lúc này hay lúc khác, ở nơi này hay nơi khác, luôn luôn có tranh luận, tranh chấp, xung đột, chiến tranh, và mỗi bên, ngoại trừ một số ít, đều nghĩ rằng động cơ của họ công bằng và đúng đắn. Đã có những bất đồng và xung đột là kết quả của ý thức hệ, như là kết quả của phân chia ranh giới; đã có xung đột giữa các sắc tộc, và nhiều lần xung đột phát sinh chỉ vì các nhà lãnh đạo cuồng tín, với quan điểm cực đoan thất thường. Những người đã từng là bạn bè có thể trở thành kẻ thù; những nước đã từng sống chung hòa bình với nhau có thể đi đến chiến tranh.

Đôi lúc, xung đột cứ tiếp tục trong khi thế giới đứng xem bất lực, cân nhắc cách tốt nhất để can thiệp và giải quyết những xung đột này;

(*) Myanmar

đôi khi những người xung quanh sẽ khác nhau về quan điểm, họ đứng về phe với những người có cùng đức tin tôn giáo, hoặc có cùng quan điểm v.v... Giữa tất cả điều này, những nạn nhân vô tội và không có khả năng tự vệ phải chịu đau khổ. Thường thì phải dùng đến quyền lực, sức mạnh, và sự can thiệp quân sự để ngăn chặn thảm kịch này, và mang lại hòa bình, xây dựng lại cuộc sống.

Bài viết này sẽ tập trung vào những sự kiện ở Rakhine của Miến Điện (trước đây là Arakan) khu vực nơi xảy ra các cuộc đụng độ gần đây thu hút sự chú ý của thế giới. Bài viết cũng nhằm làm nổi bật những sự thật ẩn sau những bài báo mạnh mẽ của phương tiện truyền thông thường xuyên thiên vị và bị bóp méo. Bài viết này cũng có thể là một lời kêu gọi để đồng bào Phật tử nghe hoàn cảnh của một nhóm nhỏ các Phật tử bất lực trong một vùng đất phía sau dãy núi Rakhine của Myanmar. Chỉ đồng bào Phật tử sẽ hiểu. Những sự kiện gần đây tại Myanmar, chủ yếu bắt nguồn từ sự khác biệt tôn giáo và chủng tộc, đã bị làm cho phức tạp hơn với sự giải thích sai lạc, và sự tuyên truyền của một số cộng đồng, tổ chức và phương tiện truyền thông quốc tế.

Myanmar được may mắn có một vùng đất sản xuất dầu, khí đốt, hồng ngọc, ngọc bích, vàng, đồng, và một số khoáng chất khác. Nửa thế kỷ trước, đó là nước đứng hàng đầu thế giới về sản xuất gạo, gỗ quý (gỗ tếch), cùng với một số sản phẩm nông nghiệp khác. Biển của nước này sản sinh nhiều ngọc trai và thủy sản. Nhưng sau đó Myanmar đã trở thành một vùng đất bị quản lý yếu kém, lạm dụng, và bị xâm nhập bởi những người tìm kiếm lợi nhuận. Myanmar, giống như nhiều quốc gia và với tình hình địa lý của nó, đã có công dân là con cháu của những người định cư từ các nước láng giềng. Ngoài ra còn có con cháu của những người đến từ châu Âu và Trung Đông, những người đã đến Myanmar trong những ngày thực dân Anh chiếm đóng. Trong suốt nhiều thế kỷ, một số con cháu của những người này, giống như những nơi khác, cuối cùng bị mất liên lạc với nguồn gốc của mình và rốt cuộc họ chỉ có Myanmar để gọi là “nhà”.

Do đó, giống như nhiều nước khác trên thế giới, Myanmar đã có công dân theo tín ngưỡng của tổ tiên họ. Sau đó, với cuộc xâm lược của Anh, Kitô giáo cũng xuất hiện. Trong khu vực sông Murr vùng Thượng Myanmar, giữa những người Thượng Miến Điện thuần chủng vẫn còn tồn tại dấu vết các ngôi làng Bồ Đào Nha, nơi nhiều người vẫn còn

thuần chủng, với các đường nét, chiều cao, và màu da riêng biệt, và vẫn còn rất Kitô giáo, mặc dù ngôn ngữ duy nhất mà họ biết và nói là tiếng Myanmar. Ngoài ra, có một số công dân Miến Điện vẫn còn theo đức tin của tổ tiên người Do Thái của họ, mặc dù số lượng đã giảm.

Hiểu biết và chấp nhận thực tế rằng phần lớn các công dân của Myanmar là Phật tử, tín đồ của các tôn giáo khác cũng pha trộn với Phật tử Myanmar trong khi vẫn coi trọng và thực hành theo tôn giáo của họ. Cảnh thường thấy trong các đền thờ Ấn Độ giáo của Myanmar là các tượng Phật (đôi khi rất lớn) ở ngay trung tâm, hai bên là bức tượng của các vị thần Hindu. Điều đáng nói là hầu hết, gần như tất cả, người Hindu của Myanmar tự gọi mình là Phật tử Ấn Độ giáo. Tất cả các nhà theo Ấn Độ giáo đều có tượng Phật, cùng với hình ảnh được đóng khung của các vị thần Hindu. Thực phẩm, nước, đèn, hoa được cúng dường cho cả Đức Phật và các vị thần Hindu. Phật tử Ấn Độ giáo thực hiện các nghi thức Phật giáo cũng như các nghi lễ Hindu.

Vào dịp Giáng sinh, bạn bè và hàng xóm của các tôn giáo khác chung vui cùng bạn bè Kitô giáo của họ. Tín đồ Hồi giáo của Myanmar, do đã quen sống nhiều thế hệ giữa cộng đồng Phật giáo, cũng rất quen thuộc với các phong tục và lễ hội Phật giáo. Bang Rakhine của Myanmar, do gần với vùng đất trước đây thuộc về Ấn Độ, nay là Tây Pakistan, đã có người nhiều người Hồi giáo định cư, tìm kiếm cuộc sống tốt hơn trong một vùng đất đa năng và màu mỡ hơn. Và qua nhiều thập kỷ, họ đã sống cuộc sống cộng sinh với người dân Rakhine bản địa, trở thành nông dân, ngư dân v.v... và nhiều thế hệ của họ chỉ biết đến Miến Điện, đặc biệt là Rakhine, như quê hương của mình. Người dân Rakhine không bao giờ thù địch, ngược lại còn hiểu hoàn cảnh của những người nhập cư bất hợp pháp và chấp nhận họ.

Khi dân số Bengali mở rộng trên toàn Quận Akyab (Sittway), ông James Baxter, quận trưởng, sau khi tiến hành một cuộc điều tra, đã đệ trình vào năm 1939, một báo cáo trong đó nêu rõ rằng “đồng người nhập cư Bengali từ khu vực Chittagong vào khu vực biên giới Arakan và quận Akyab ngày càng gia tăng đáng sợ và ông cảnh báo rằng nếu tình hình này không được kiểm soát, có thể dẫn đến xung đột sắc tộc.”¹

---

1. Statement of Condemnation-cum-Protest, Republic of the Union of Myanmar Rakhine Literature and Cultural (Tuyên bố kết tội kiêm phản đối, Hội

Tầm nhìn xa của quận trưởng Baxter đã tỏ ra rất đúng khi sự bùng nổ dân số Bangladesh bất hợp pháp xảy ra sau đó. Bangladesh với một diện tích 55.126 dặm vuông chứa một dân số 170 triệu người và đang tăng lên nhanh chóng. Điều này là do tỷ lệ sinh cao đáng sợ trong dân Bengali ở Bangladesh². Diện tích đất của Arakan là 14.200 dặm vuông, với dân số khoảng bốn triệu người. Mật độ dân số của nó là nhiều hơn một chút so với 220 người trên mỗi dặm vuông, trở thành một nơi lý tưởng cho dân Bengali xâm nhập bất hợp pháp và ở lại định cư³.

Một báo cáo trong năm 1930-1931 của Tổng cục Y tế Chính phủ Anh nói rằng “40.000 người Hồi giáo vừa mới đến huyện Maung Daw”. Thiếu tướng C.E. Lucas của Sư Đoàn 14 cho biết, “gốc rễ của người những người Hồi giáo này là huyện Chittagong ở bang Bengal, trong Ấn Độ thuộc Anh. Cho dù họ đã ở Rakhine qua nhiều thế hệ, hoặc mới di cư vào Rakhine, họ đều được gọi là người Chittagon.”⁴

Người Anh nhận thấy rằng tới năm 1930 dân số Hồi giáo đã tăng nhanh chóng lên đến 220.000 và vì vậy trong năm 1939 đã cử một Ủy ban để điều tra sự tăng trưởng nhanh chóng của dân số Hồi giáo Bengali trong vùng Arakan (Rakhine). Ủy viên R.B. Smart báo cáo rằng “các nhóm người Chittagon di chuyển như sóng thần từ phía tây vào Arakan (Rakhine) và rõ ràng đang đẩy người Arakans bản địa ra. Trong khi người Hồi giáo từ Chittagong liên tục nhập cư vào Arakan rất đông, giống như họ đang đẩy người Arakan bản địa về phía đông. Thị trấn Maung Daw bị tràn ngập bởi những kẻ xâm chiếm từ Chittagong, và chẳng bao lâu điều này sẽ xảy ra với thị trấn Bu Thee Toung. Ở khắp mọi nơi trong quân Akyab (Sittway) đều nhìn thấy gương mặt mới của những kẻ xâm lược”⁵.

Khi các nhóm người nhập cư bất hợp pháp trở nên mạnh hơn do

Văn hóa và văn học Rakhine, Cộng hòa Myanmar), trang 5

2. Sdd, trang 7

3. Sdd, trang 8

4. Yakhine Pati pakkha hnint a kyann phet hmu.p. 68; AHRDO – Arakan Human Rights and Development Organization (AHRDO – Tổ chức phát triển và nhân quyền Arakan) <http://www.arakanhrdo.org>

5. Sdd, tr.68

sự thiếu hiểu biết của chính quyền sở tại và của người dân bản xứ, và khi họ đã có căn cứ vững chắc hơn, đòi hỏi của họ cũng lớn hơn, và họ muốn thay đổi tình trạng của họ từ dân nhập cư trở thành người dân của một nhà nước Hồi giáo bên trong đất nước Miến Điện. Đòi hỏi của họ khác với những người bản địa Myanmar theo các tôn giáo khác. Người bản địa của Myanmar từ các dãy núi ở phía bắc và tây bắc của đất nước, những người đã cải đạo sang Thiên Chúa giáo, là những người thuộc dân tộc thiểu số của Myanmar trong khi người Hồi giáo Bangladesh là những người nhập cư và con cháu của họ, mà hầu hết là những người nhập cảnh bất hợp pháp. Ngoài ra còn có người Hindu, cũng là con cháu của những người nhập cư bất hợp pháp từ Ấn Độ, và con cháu của người Nepal từ quân đội thực dân Anh, nhưng cả hai nhóm đã trở nên đồng hóa với Phật tử của đất nước, và chưa bao giờ đặt ra vấn đề, dù là vấn đề tôn giáo hay lãnh vực khác.

Tất nhiên có những người Hồi giáo im lặng, những người không bao giờ đòi hỏi hoặc có vấn đề, và họ cũng chịu sự phản ứng dữ dội của các Phật tử Myanmar khi các tín hữu Hồi giáo của họ bắt đầu những ngọn lửa hận thù.

Người Hồi giáo Kaman đã có mặt tại Rakhine sớm hơn người Hồi giáo Bengali, mà bây giờ một số người gọi họ là người Rohingya. Người Bengali đặc biệt không thích người Kaman, và ngược lại. Người Hồi giáo Kaman đã sống trong hòa bình và thích nghi với nền văn hóa của Rakhine và Myanmar, và được người Rakhine chấp nhận. Một cô gái Kaman nói rằng cô chạy trốn “sau khi chứng kiến người Bengali giết người hàng loạt, biết rằng cô cũng sẽ bị giết nếu cô vẫn nằm trong nhóm họ.”⁶

Người Bengali xâm nhập vào Arakan (Rakhine)

Vì vậy, sau khi Miến Điện giành độc lập một số nhóm người Bengali bắt đầu nổi dậy chống lại chính quyền dưới tên “Mujahid”; và việc này kéo dài hơn một thập kỷ. Sau đó, các nhà lãnh đạo quân nổi dậy đã gửi một bức thư ngỏ cho chính phủ, và “vào tháng Bảy năm 1951, cái gọi là nhóm Mujahid lần đầu tiên đòi hỏi sự hình thành của một “Nhà

---

6. Sdd, tr.229

nước Hồi giáo”⁷.

“Vào tháng 8 năm 1951, Nghị sĩ Buthidaung, ông Abdul Gaffa sử dụng từ người Rohonya (sau này trở thành người Rohingya) trong The Guardian, một tờ báo tiếng Anh hàng ngày. Ngày 21 tháng 5 năm 1992, chính phủ lúc bấy giờ tuyên bố rằng người Rohingya không phải là người thuộc quốc tịch Myanmar và không bao gồm trong 135 nhóm sắc tộc đang sinh sống bên trong Liên bang được chính thức công nhận”. “Vào ngày 31 tháng Giêng năm 2009, Myanma Ahlin, một tờ báo Myanmar hàng ngày nhắc lại rằng không có một sắc tộc gọi là “người Rohingya” trong Liên bang Myanmar”; “chính phủ hiện nay, tại Hội nghị thường niên thứ hai của phiên họp đầu tiên của Quốc hội, chính thức công bố rằng các nhóm này không ai khác ngoài người Bengali.” “Những dân tộc thiểu số đã cư trú tại một trong những vùng lãnh thổ trong nước trước năm 1185 của Phật lịch (năm 1823 của lịch Kitô giáo) như là nơi thường trú của họ mới là công dân của Myanmar”⁸.

Vào thời gian này tin đồn xuất hiện về việc một số quốc gia Hồi giáo giàu có sẽ hỗ trợ cho người Bengali ở Myanmar. Tin tức về các cuộc tấn công của người Hồi giáo cực đoan trên toàn thế giới và ở các nước láng giềng cũng đã cảnh báo những người không theo Hồi giáo, và Phật tử ở Myanmar. Một số nhóm Bengali dưới vỏ bọc của quân nổi dậy, đã bao vây và đốt cháy làng để xua đuổi người dân địa phương và một số đang cố tình tạo ra sự hiểu lầm giữa người Bengali tuân thủ pháp luật và người Arakan địa phương. “Phiến quân Mujahid Bengali” thực hiện các “hành động khủng bố như giết người, cướp của và hiếp dâm”, “đốt làng, sử dụng vũ khí, sử dụng vũ lực”, “khiến cho điều kiện sống của người Arakan địa phương không thể chịu đựng nổi và do đó phải rời bỏ nhà cửa của họ để lại một số lượng rất nhỏ các làng của của người Arakan (Rakhine) trong các khu vực”⁹.

“Từ 195 ngôi làng của người Arakane trong Maung Daw và các khu vực xung quanh dọc theo biên giới của Myanmar và Bengal trước

---

7. Statement of Condemnation-cum-Protest, p 5

8. Sdd, tr:6

9. Sdd, tr:8

năm 1942 đã giảm xuống còn 46 làng vào năm 1995”¹⁰.

Nhưng Rakhine không phải là nơi duy nhất mà người Hồi giáo đã xâm chiếm. Đã có báo cáo của người mới nhập cư với hình dáng không khác lắm với người bản địa Myeik ở phía nam của đất nước. Sau khi họ định cư tại thị trấn ở phía nam của Myanmar, người ta mới phát hiện rằng đây là những người Hồi giáo được gọi là Pa-tshu (ở Myanmar). Da trắng và đẹp trai, nhiều người trong số họ đã thành công trong việc chuyển đổi một số người bản địa theo Hồi giáo thông qua hôn nhân. Ở tiểu bang Karen của Myanmar, người ta nói về sự hiện diện bất ngờ của người Hồi giáo mang theo một lượng lớn tiền mặt mua đất và nhà ở tại thị trấn trung tâm mà trước đây người bản địa từ chối bán cho người Hồi giáo. Và tất nhiên cùng với những cuộc hôn nhân với đàn ông Hồi giáo tăng về số lượng, số lượng phụ nữ Karen chuyển đổi sang đạo Hồi cũng gia tăng, và tiếp theo trẻ em được sinh ra tự nhiên cũng trở thành người Hồi giáo. Điều này một phần lớn là do sự làm việc vô trách nhiệm của các quan chức nhập cư tham nhũng của Myanmar, những người ích kỷ và không đủ hiểu biết để thấy được sự nguy hiểm của âm mưu và dòng nhập cư đông đảo của người Hồi giáo.

Trong khi tất cả những điều này đang diễn ra, người nội địa trong nhiều thập kỷ đã không hề biết rằng người Rakhine bản địa đã bị đẩy ra khỏi làng của họ, nhiều ngôi làng đã trở thành làng Hồi giáo. Ông Hla Oo, người đã làm quan chức ở Rakhine gần đây nhất là năm 1999, nói: “Đã có rất nhiều người Bengali ở Maungdaw, nơi mà chỉ một vài năm trước vẫn còn là một thị trấn có đa số là dân Yakhine,” “một sự thay đổi nhân khẩu học từ đa số là Yakhine đến đa số là Bengali chỉ trong một vài năm.”¹¹

Là nông dân nghèo mù chữ, người dân địa phương không biết hoàn cảnh của họ nên được làm rõ cho người nội địa và thế giới biết đến. Đấu tranh với cuộc sống hàng ngày của họ, trong những ngôi làng hẻo lánh phía sau dãy núi Rakhine, truy cập phương tiện truyền thông gần như không tồn tại, cho đến khi vụ hiếp dâm và giết một cô gái đã làm bùng cháy tất cả và đẩy mảnh đất này vào cuộc xung đột, đưa người

---

10. Sdd, tr:8

11. hlaoo1980.blogspot.com/p/Islamic-genocide-of-native-buddhists.html

dân địa phương vào sự chú ý của quốc tế, của các nhóm cứu trợ thiên vị, và các tường thuật bị bóp méo trên các phương tiện truyền thông. Cùng với tin tức về sự kiện ở Rakhine, người nội địa Myanmar cũng nghe đến một làn sóng mới của cuộc xâm lược có mưu tính của người Hồi giáo vào Myanmar.

“Mặc dù được giả định rộng rãi rằng vụ hãm hiếp và giết cô gái trong làng Kyauk ni maw, thị trấn Ram bye, gây ra các vụ giết người trả đũa của 10 người Hồi giáo ở Taung Göke, nó chỉ là một trong số rất nhiều vụ việc. Có nhiều trường hợp các cô gái theo Phật giáo bị cưỡng hiếp ở các thị trấn Maung Daw, Bu Thee Toung, và Ya thay Toung. Đã có báo cáo liên tục về các cuộc tấn công những người Phật giáo và phi Hồi giáo, cướp của, giết người.”

“Tình hình ở Maung Daw, một thị trấn lớn gần với biên giới Bangladesh nhất, đã đảo ngược trong vòng sáu mươi năm, từ có người Rakhine Phật tử là đa số đến hiện nay có đến 96 % dân số là người Hồi giáo”.

“Ngày 08 Tháng 6 năm 2012 khoảng một ngàn người Hồi giáo ra khỏi nhà thờ Hồi giáo trung tâm của thị trấn, cầm các loại kiếm, dao, thanh sắt, và gậy nặng, mà rõ ràng là đã được lưu trữ bên trong. Người ta nghe tiếng hét hô hào giết Phật tử, sau đó các gia đình, các tòa nhà, và tu viện đã bị đốt cháy. Tu sĩ, người già, người trẻ, đã bị giết chết, hoặc bị mắc kẹt trong các ngôi nhà cháy. Một đồn cảnh sát chỉ có năm cảnh sát đã cố gắng để ngăn chặn đám đông, nhưng cuối cùng họ cũng phải chạy trốn.”¹² Tiếng hét các khẩu hiệu Hồi giáo khiến cho dân làng khiếp sợ. Và khi các ngôi làng Phật giáo lần lượt bị đốt cháy, Phật tử bản địa cuối cùng đã bắt đầu đánh trả.”¹³

Sau đó, tháng 3 năm 2013 “một bài báo phát tán nói là Phật tử do các nhà sư cầm đầu đã tấn công người Hồi giáo. Nhưng những gì thực sự đã xảy ra là một tu sĩ Phật giáo từ một ngôi làng gần đó đã đến Meiktila trên một chiếc xe máy. Khi xe máy đi qua một khu có dân số Hồi giáo dày đặc, những người Hồi giáo dùng một thanh kiếm đánh vào đầu của nhà sư, để lại một vết cắt lớn, và vị tu sĩ đã té xuống từ

---

12. Ya khine Pati pakkha hnint a kyann phet hmu, p 26-28

13. Sdd, tr. 137-138

xe máy. Đám đông lột y của nhà sư, và mặc cho nhà sư cầu xin lòng thương xót, đám đông kéo ông vào nhà thờ Hồi giáo Myoma gần đó. Bên trong, họ xúi giục một số trẻ em đổ axit và xăng vào nhà sư. Một hoặc hai trong số họ cắt bộ phận sinh dục của nhà sư trong khi ông vẫn còn sống, sau đó thiêu sống ông¹⁴. Thế là Phật tử ở Meiktila bắt đầu nổi loạn.

“Hồi giáo gần như không tồn tại ở Meiktila trong những năm bảy mươi. Nhưng ngày nay ba mươi phần trăm dân số của Meiktila là người Hồi giáo. Sau đó, họ trở thành chủ các tiệm vàng; rồi nhà thờ Hồi giáo mới và trường học Hồi giáo đột nhiên xuất hiện ở Meiktila, với những lời cầu nguyện Hồi giáo phát âm từ loa phóng thanh gây phiền nhiễu cho những thị dân Phật tử.”¹⁵ “Chittagong của Bangladesh trong quá khứ xa xôi là vùng đất của người Jumma vốn rất khác với người Bengali trong văn hóa, lịch sử, tôn giáo, và những thứ khác. Hầu như tất cả đều là Phật tử. Khi Ấn Độ giành được độc lập từ người Anh, Chittagong đã được đặt trong ranh giới của vùng đất bây giờ là Bangladesh. Người Jumma biết rằng họ sẽ sống tốt hơn ở Myanmar, và mạnh mẽ nói lên nỗi lo ngại của họ, nhưng vô ích. Dần dần một phong trào bắt đầu hình thành để cho người Jumma mất đất đai của họ về tay người Bengali. Có tường thuật của chính người Jumma về việc người Hồi giáo “đốt làng Jumma (năm 1986 tại các bang Panchari và Kala), lấy đất của người Jumma, giết người, phá hủy các tu viện, hãm hiếp (có trường hợp ngay trước mặt cha mẹ chồng). Người Jummas liên tục bị đe dọa “rằng họ sẽ bị giết nếu họ không chuyển sang đạo Hồi”; “nhiều cô gái Jumma bị hãm hiếp, bị buộc vào hôn nhân, buộc phải chuyển sang đạo Hồi”¹⁶.

Hầu hết những vụ việc này không được thế giới bên ngoài biết đến, và tồi tệ hơn, các nạn nhân hầu như không bao giờ có ý tưởng bịa đặt các sự kiện trong khi người Hồi giáo và các đồng minh của họ đã có mọi lợi thế để phát minh ra nhiều câu chuyện. Trong nhiều trường hợp, với sự giúp đỡ của những người ủng hộ giàu có, người ta tin vào các trang web Internet, và thông qua phương tiện truyền thông mà không đi đến tận nơi tội ác xảy ra ở những nơi xa xôi để xác minh

---

14. Sdd, tr. 140-141

15. Sdd, tr. 143

16. Sdd, tr. 172-183

những gì họ đã nghe, và vì vậy các tường thuật sai lạc chống lại Phật tử đã lan xa.

Truyền thông và các tổ chức và quốc tế

Tạp chí TIME ngày 1 tháng 7 năm 2013¹⁷ đã làm Phật tử Myanmar ngạc nhiên với bài báo lên án Đại đức Wirathu như một kẻ khủng bố thuyết giảng lòng căm ghét, kêu gọi Phật tử “làm sôi máu”, rằng “rất nhiều máu Hồi giáo đang bị đổ”, rằng hàng chục người Hồi giáo đã thiệt mạng. Đại đức, giống như tất cả những người khác, đã được báo động về số lượng gia tăng nhanh chóng của các nhà thờ Hồi giáo, về sự xuất hiện đột ngột của những gương mặt mới của người Hồi giáo ở nhiều nơi trên đất nước, về số lượng các cô gái nông thôn chuyển đổi sang đạo Hồi thông qua hôn nhân, chỉ cảnh báo người Phật tử phải thận trọng với sự xâm nhập của người Hồi giáo, và bảo vệ Phật giáo. Chắc chắn Đại đức đã không hề đề cập đến việc giết người Hồi giáo, và khi cuộc bạo loạn nổ ra, Đại đức Wirathu, cũng như nhiều vị tu sĩ khác, đã bảo vệ và hỗ trợ cho họ.

Người bản địa đã bị buộc phải ra khỏi đất đai của họ rất buồn khi người bên ngoài và nhân viên các tổ chức quốc tế đến thăm, chỉ để gặp gỡ người Hồi giáo, những người thường xuyên cung cấp thông tin sai sự thật. Những người bên ngoài sau đó sẽ đưa thông tin sai lệch ra thế giới, với các cường quốc thế giới, và đến các tổ chức mạnh nhất trên thế giới.

Một bài thuyết trình đã được trình bày trước Ủy ban Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo Quốc tế bởi Chris Lewa,¹⁸ người đã báo cáo về việc “bị buộc đóng cửa nhà thờ Hồi giáo và madrasahs”, rằng “người Hồi giáo buộc phải đi xây dựng chùa và tu viện”, rằng “đàn ông Hồi giáo phải cạo râu để có được giấy phép kết hôn, và nếu họ kết hôn không chính thức họ có nguy cơ bị bắt và bỏ tù.”

Người bản địa Rakhine hiếm khi đi gần khu Hồi giáo thống trị dù nơi

---

17. <https://www.colombotelegraph.com/index.php/full-text-of-the-banned-time-story-the-face-of-buddhist-terror>

18. www.uscirf.gov/index.php?option=com_content&task=view&id='s_land.2147&Itemid=1

đó từng là nhà của họ, và nhiều lần trường hợp hiếp dâm, giết người, đốt nhà đã không được báo cáo. Cộng đồng Hồi giáo lan truyền tin tức rằng người Hồi giáo (Bangladesh nhập cư bất hợp pháp) là những nhóm bị đàn áp. Khi thế giới đến để ghi nhận về các cuộc xung đột, họ đã phát minh và lưu hành nhiều lời dối trá hơn nữa. Khi ba cảnh sát làm nhiệm vụ đến gần một ngôi làng người Hồi giáo, những người đàn ông ra khỏi làng la hét và mang theo vũ khí. Cảnh sát, bị áp đảo, bỏ chạy, nhưng chỉ có hai người trốn thoát. Khi các quan chức tìm kiếm viên cảnh sát mất tích trong và xung quanh ngôi làng hiện giờ bị Hồi giáo chiếm đóng, áo sơ mi dính máu của cảnh sát, ủng, và khẩu súng đã được tìm thấy xung quanh làng. Những người Hồi giáo vội vàng lây lan tin tức sai lệch rằng “những người Hồi giáo đã bị giết chết.”¹⁹ Bất cứ khi nào cuộc bạo loạn diễn ra, đều do người Hồi giáo khơi mào, ví dụ, vụ hãm hiếp và giết một cô gái ở Maung Daw, vụ chủ tiệm vàng đánh khách hàng ở Meiktila, vụ một người Hồi giáo đánh một Phật tử ở Lashio, nhưng chỉ có những cuộc tấn công của Phật tử mới được loan tin trên thế giới.

Khi “những hình ảnh giả mạo”²⁰ và những “tin láo về việc giết người Hồi giáo”²¹ chống lại Miến Điện được phát hành, ông Faraz Ahmed Siddiqui, “một blogger nổi tiếng từ Karachi và là một người Hồi giáo có đầu óc công bằng” liền “lột trần âm mưu của người Hồi giáo đồng bào của ông.”²² Tuy nhiên, Myanmar và thế giới có những người Hồi giáo không có bất kỳ ý tưởng về những âm mưu này, họ chỉ đơn thuần là những người tốt, vô tội, với đức tin của họ, vô hại cho đất nước và xã hội. Khi kế hoạch như xâm nhập và tràn ngập vùng Rakhine bắt lực của Myanmar đến với thế giới bên ngoài, và Phật tử trả đũa, những người tốt này cũng bị ảnh hưởng. Chỉ đến bây giờ người nội địa và Phật tử mới nghe rõ ràng về Bu thee Doung và Maung Daw, nguyên là quê hương của người Rakhines bản địa; những nơi này bây giờ hầu như không còn một người bản xứ nào, và gần như là một thị trấn

---

19. news.yahoo.com/myanmar-16-rohingya-muslims-killed-rakhine-state-15

20. blogs.tribune.com.pk/story/12687/social-media-is-lying-to-you-about-burmas-muslim-cleansing/comment-page-3/

21. www.youtube.com/watch?v=OPyaEyzPznY

22. hlaoo1980.blogspot.com/2012/08/fake-photos-lies-and-muslim-killings-in.html

Bengal. Chính ở đây các cuộc xung đột gần đây của Myanmar bắt đầu, và các nhà lãnh đạo tôn giáo, cùng với chính phủ, các tổ chức quốc tế và phi chính phủ, đang cố gắng làm thế nào để quá trình xây dựng hòa bình có thể được thực hiện tốt nhất.

Nỗ lực xây dựng hòa bình

Đây là một tình huống khó khăn bắt nguồn từ việc người Bengali nhập cư bất hợp pháp như sóng thần, khi các nhà lãnh đạo Myanmar đã không nhận thức được nó, và nhân viên di trú của Myanmar trong nhiều năm đã làm những gì không nên làm. Sau khi mọc rễ trong một vùng đất thân thiện, họ nói vùng đất này là hoàn toàn của họ, và đuổi những người chủ hợp pháp đi bằng cách giết người, hãm hiếp phụ nữ, và đốt làng của họ. Bây giờ những kẻ xâm lược này muốn biến vùng đất này thành một nhà nước Hồi giáo, và với sự giúp đỡ của đồng bọn của họ, bịa nên những câu chuyện và tuyên truyền khắp nơi. Giờ đây ngoài Rakhine, đám người Hồi giáo còn định cư ở các thị trấn lớn của Myanmar, xây dựng nhà thờ Hồi giáo, kết hôn với người dân địa phương cả tin và cải đạo họ. Ngay cả Liên Hiệp Quốc và một số tổ chức phi chính phủ cũng bị lôi kéo và tin rằng những người Bengali là những người lưu vong bị đàn áp và bắt nạt.

Bị đánh thức bởi các cuộc khủng hoảng khiến phải mở mắt, các nhà lãnh đạo của các nhóm tôn giáo khác nhau tại Myanmar và các nhóm hỗ trợ cộng đồng bắt đầu tổ chức các cuộc họp và hội thảo liên tôn. Có một số tập đoàn quốc tế thích làm việc kín đáo nhưng rất hiệu quả đã giúp cho người dân có nhu cầu. Còn có những người làm việc theo cách của họ, trong khả năng của họ, nhưng những việc làm tốt của họ vẫn chưa được biết đến bên ngoài cộng đồng của họ. Vẫn còn một số tập đoàn quốc tế đang nghiên cứu chặt chẽ tình hình, chưa đưa ra ý kiến hay quyết định gì, và thực sự không biết phải làm gì.

Thường cần phải có lực lượng, quyền lực, quân sự và can thiệp quốc tế để ngăn chặn những thảm kịch và xây dựng lại cuộc sống. Do đó, vai trò của chính phủ là rất quan trọng vì họ là những người có phương tiện và nguồn lực lớn nhất.

Các nhà lãnh đạo của khu vực Châu Á -Thái Bình Dương đã tổ chức

Đối thoại liên tôn khu vực hàng năm trong suốt gần một thập kỷ nay. Các cuộc đối thoại cho người tham gia cơ hội tuyệt vời để gặp gỡ và kết bạn với các đại diện của các tôn giáo khác nhau từ các nước khác trong khu vực mặc dù hiện nay các cuộc đối thoại không làm được gì nhiều để đối phó với các cuộc xung đột ở Myanmar gần đây.

YMCA – Hội thanh niên Thiên chúa giáo - của Myanmar, được tổ chức rất tốt, có kinh nghiệm, lãnh đạo công bình, đã tổ chức các hoạt động liên tôn tại Yangon rất lâu trước khi cuộc xung đột Rakhine nổi lên. Ở đây các nhà lãnh đạo các tín ngưỡng khác nhau mang những người trẻ tuổi đến hội họp để thực hiện các công trình tập thể. Có thể nói công việc này không đóng góp được nhiều cho quốc gia, nhưng làm cho những người trẻ tuổi gặp gỡ là một bước nhỏ nhưng hiệu quả trong việc xây dựng hòa bình liên tôn của đất nước.

Ngài trưởng lão Sitagu Sayadaw nổi tiếng của Myanmar đã hành động nhanh chóng, gặp gỡ với các nhà lãnh đạo Hồi giáo, đến thăm Rakhine, và giúp đỡ cho các nạn nhân một cách không phân biệt. Ngài được các nhà lãnh đạo tôn giáo của các tín ngưỡng ở Myanmar rất kính trọng, và hội thảo liên tôn do Sitagu Sayadaw sắp xếp bao gồm đại diện đến từ nhiều nơi trên thế giới. Điều này đã cho những người tham gia một cơ hội tuyệt vời để gặp gỡ và lắng nghe nhau. Tất nhiên đã có một vài cuộc thảo luận rất gay gắt, ngoài ra thì cuộc hội thảo đầy tình hữu nghị và hiểu biết. Sayadaw đã vui vẻ chỉ ra rằng Pakistan, Afghanistan, Bangladesh, Kazakhstan, và các quốc gia xa tận phía tây như Hy Lạp đều từng là quốc gia Phật giáo.

Các nhà lãnh đạo Myanmar, bất chấp quan điểm và cảm xúc cá nhân, đã có những nỗ lực tuyệt vời để mang lại hòa bình cho khu vực. Mặc dù sự thù địch của một số người, và mức độ nghiêm trọng của tình hình, các nhà lãnh đạo luôn khoan dung và bình tĩnh. Tại một thời điểm, Tổng thống Myanmar, một cách lịch sự nhưng kiên quyết, tuyên bố rằng người Hồi giáo Bengali không phải là công dân Myanmar, và bất kỳ nước thứ ba nào đều được chào đón để chấp nhận họ, nhưng không có ai ngó ý tiếp nhận.

Myanmar đã cảm ơn các nhà lãnh đạo khu vực, đặc biệt là Indonesia, một quốc gia Hồi giáo vì thái độ kiên nhẫn và trung lập của họ đối với cuộc khủng hoảng.

Mặc dù các hoạt động cấp cơ sở không mang lại nhiều chuyển biến cho tình hình chung, nó làm cho người Hồi giáo ở những nơi khác ở Myanmar cảm thấy dễ chịu và thoải mái. Bên cạnh các hoạt động liên tôn do các nhà lãnh đạo Thiên chúa giáo chủ xướng, một số tu sĩ tổ chức các cuộc họp cho người Hồi giáo và Phật giáo ở ngay tu viện của họ, và ngài Myawady Sayadaw ở Mandalay đã được mời để nói về Phật giáo tại một nhà thờ Hồi giáo.

Chư tăng ở Meiktila che chở cho người Hồi giáo trong cuộc bạo loạn Meiktila, và chư tăng từ các thị trấn gần đó, bao gồm cả đại đức Wirathu Sayadaw bị nhiều chỉ trích, đã an ủi, quyên góp thực phẩm và cho họ những viện trợ khác.

Người Myanmar sẽ rất vui khi được giúp đỡ của Liên Hợp Quốc và các tổ chức khác nếu họ khách quan và hiểu được hoàn cảnh của người Rakhine ở Myanmar.

Một số nhóm địa phương và quốc tế hiểu rằng giáo dục và an ninh tài chính đóng vai trò quan trọng trong việc giúp đỡ người dân địa phương ra khỏi các tai ương của họ. Vì vậy, một số các tổ chức NGO quốc tế cũng như các nhà tài chính địa phương đã giúp người dân địa phương trong nông nghiệp. Một số người dân địa phương giúp đỡ với các chương trình học tập.

Những người đã là bạn suốt đời với người Hồi giáo hiểu rằng hầu hết người Hồi giáo vô tội, và không đáng trách, tình bạn do đó được duy trì, và vẫn giúp đỡ nhau khi cần thiết. Những người Hồi giáo là giáo viên, chuyên gia y tế, hoặc làm việc trong các lĩnh vực khác vẫn có sự tin tưởng và tình yêu của đồng nghiệp, cựu học sinh và bạn bè. Họ biết rằng tình bạn vốn có vẫn còn ở đó.

Người Rakhine có một ước mơ vốn không dễ thực hiện, nhưng rõ ràng sẽ là tốt nhất nếu nó có thể được thực hiện.

“Để giải quyết vấn đề nan giải kéo dài này... chỉ cần đem khoảng một triệu Phật tử của Bangladesh sang định cư ở Myanmar, và gửi khoảng 800.000 người Bengali, những người tự gọi mình là Rohingyas trở về Bangladesh...”

Bangladesh trong nhiều thế kỷ từng là một quốc gia Phật giáo nhưng bây giờ chỉ còn ít hơn 1 % là Phật tử do các cuộc tấn công người Hồi giáo ngày càng gia tăng.

Người Hồi giáo không quan tâm việc chung sống hòa bình và tìm cách sử dụng vũ lực để xâm chiếm miền bắc Rakhine.

Phật tử Rakhine sẽ sẵn sàng chào đón Phật tử từ Bangladesh, những người chia sẻ cùng một ngôn ngữ, cùng một đức tin, và cùng một lịch sử. Chỉ có ranh giới của bản đồ hiện đại ngày nay phân chia họ.

Người Bengali ở Rakhine cũng chia sẻ cùng một niềm tin tôn giáo, nói cùng một ngôn ngữ, và cũng chia sẻ cùng một truyền thống và thực phẩm.

Khi đó sẽ không còn việc đốt làng và bạo động.

Người Rakhine cũng không phải sống trong sợ hãi, không sẽ phải sống với những cuộc nổi loạn không lường trước được.

Người Hồi giáo Bangladesh sẽ không cảm thấy thất vọng là phải sống với Phật tử.”²³

Và cuối cùng, là một Phật tử, chúng ta hãy chiêm nghiệm Giáo lý của Đức Phật và suy nghĩ về giáo pháp liên quan đến những nỗi thất vọng phát sinh do cuộc khủng hoảng gần đây. Đức Phật dạy khoan dung là cao thượng, vì vậy sự khoan dung nên được nhớ đến ngay cả khi không thể thực hành trong dịp này. Khi đó, một trong những giáo lý quan trọng nhất của Đức Phật - nghiệp - cũng được nghĩ đến. Có thể nghĩ rằng đây phải là nghiệp quá khứ của người bản địa mang lại kết quả; nghiệp quá khứ này đã đánh mạnh vào người bản địa đến nỗi mặc dù có niềm tin vào đạo Phật, họ đã phải chạy trốn và trở thành vô gia cư.

Áp dụng trí tuệ thiền quán vào tất cả những gì đã được nghe, có thể chiêm nghiệm rằng đây là âm thanh tiếp xúc với tai, mang lại sự phát

sinh của nhĩ thức. Âm thanh và tai là sắc pháp, nhĩ thức khởi lên là tâm. Đó chỉ là sự khởi sinh của danh và sắc. Âm thanh và tai là nhân ; nhĩ thức khởi lên là kết quả.

Âm thanh là pháp chơn đế, cảm nhận nó như lời lẽ tấn công người Rakhine là khái niệm. Sẽ có sự giận dữ khi sự chú ý hướng về khái niệm.

Là con người, là phàm phu, hầu hết thời gian sẽ có sự tức giận khi nghe về các cuộc xung đột. Sẽ có sự thất niệm và pháp chơn đế sẽ không được quán niệm.

Sau đó sẽ có suy nghĩ về cách tốt nhất để bảo vệ Rakhine không bị mất Phật giáo.

Có thể chiêm nghiệm rằng âm thanh sinh và diệt, tức giận sinh và diệt. Đây chính là quán bản chất vô thường của danh và sắc.

Theo bản chất này, sẽ có một ngày khi một chúng ta đầu hàng vô thường, và tất cả sự giận dữ chúng ta cảm thấy cho Phật giáo và cho người Rakhine sẽ không còn nữa.

Theo bản chất của vô thường sẽ có một lúc khi mà ngay cả giáo pháp vĩ đại của Đức Phật sẽ không còn nữa.

Khi đó chúng ta nhận ra rằng tất cả sự giận dữ và thất vọng sẽ phải chịu vô thường. Chính ở thời điểm ngắn ngủi này sẽ có hòa bình và tĩnh lặng.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

Báo cáo lên án kiêm phản đối, Cộng hòa Liên bang Myanmar, Hiệp hội Văn học và văn hóa Rakhine, Phòng 50, 22, Pyi Yeik Mon, Kamaryut, Yangon, Myanmar

Yakhine Pati pakkha hnint A kyann hpet hmu, AHRDO, Hiệp hội nhân quyền và văn hóa Arakan, Building 3, Tầng 4, Tha yet Taw Rd, Sanchoung, Yangon

blogs.tribune.com.pk/story/12687/social-media-is-lying-to-you-about-burma-muslim-cleansing/comment-page-3/

hlaoo1980.blogspot.com/2012/08/fake-photos-lies-and-muslim-killings-in.html

hlaoo1980.blogspot.com/p/Islamic-genocide-of-native-buddhist.html

www.youtube.com/watch?v=OPyaEyzPznY

<http://youtube.com/watch?v=FspYvhXTegE&feature=endscreen>

<https://www.colombotelegraph.com/index.php/full-text-of-the-banned-time-story-the-face-of-buddhist-terror>

news.yahoo.com/myanmar-16-rohingya-muslims-killed-rakhine-state-15

www.uscirf.gov/index.php?option=com-content&task=view&id = 'sland, 2147 & Itemid = 1